

derunder ett betyg af *Florin* öfver min »berömliga insigt» i Sjölagfarenheten. Vik kring detta betyg ett snyggt, rent papper (, sådant finnes i nedersta lådan på samma sida,) och skicka det till Borgström.

I morgon reser jag till Riga, dit jag kommer i öfvermorgon och hoppas finna bref från Dig, älskade min. Vädret är blåsigt och regnigt, och det gör mig ledsen för barnens skuld. Låt dem dock alla dagar vara ute någon tid. Skulle läkare behöfvas, hvarifrån Gud bevare! så träffas Pipping hemma om förmiddagarne till kl. 10 elker 11. samt e. m. mellan 5 och 6. – Kl. 12 till 1 och 1/2 2 kan man säkrast träffa Willebrand, som också nog kommer, så snart han får bud.

Låt Calle få låta binda in de böcker, som äro söndriga och på boklådan köpa en färdigt linjerad skrifbok.

Herren Gud bevare Er! Mina varma kyssar till Dig älskade Maka min och till barnen stackare. Må jag få återse er alla friska. Jag längtar redan till den dagen.

Din egen Make
J. V. S:n

20

90 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 22. & 23.
VIII 1850
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Make Min!

Gud låte Dig lyckligen anländt, ty nu vore det alltför svårt att vara på vägen, ty det blåser och hvinar alldeles förskräckligt. Ledsamt var det, att du skulle få så fult väder, var nu mycket försiktig, ty annars kunde du lätt förkyla dig; Tänk lite på mig stackare, huru ängsligt jag hade här, om jag viste, att du ej mätte bra.

Här är så tyst och stilla. Barnen äro alla till hvila, klockan slog just nio. Lilla Henrick fick bada, och äfven Hanna plaskade efteråt i badet. Henrick är som du såg honom, och äfven de andra äro lika som förut. Calle var på förmiddagen till tio, och på eftermiddagen från fyra till 1/2 7 hos Nervander, men Calles hals är som förrut.

Tvifla ej en stund, att jag på mitt bästa sätt sköter barnen. Jag skall vara bestämd och allvarlig med dem. Gud låte dem få vara friska, jag tackar Gud för hvar dag vi komma framåt.

Förakta ej mig Älskade Make, det sårar mig så jupt i hjertat, när jag tycker att du ser på mig med en blick blandad med förakt och medömkan, jag finner nog sjelf hurudan uslinge jag är, och tackar derföre den Högste, om du någon gong håller af mig. Alldrig förrut har jag känt en så bitter känsla som sedan vi flyttade hit. Jag blygs öfver att du för dina vänner, måste erkänna mig som Hustru. Jag talar uppricktigt, det finner du nog, om ej i denna, så i en annan Verld. Jag älskar jag håller gruffligt af Dig. Jag vill försöka att arbeta, som är min pflikt, blott jag förstod att göra det rätt är.

50 på Morgonen

Lilla Henrick spriger och pratar, alla barn äro vid sitt förra.

Farväl Älskade
Make Din
Jeanette